

БАНДА

БАРСЬКИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНІЙ ТЕХНІКУМ
НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Якісна вища освіта – шлях до процвітання України

Сьогодні вища освіта є одним з визначальних чинників відтворення інтелектуальних і продуктивних сил суспільства, розвитку духовної культури українського народу, запорукою майбутніх успіхів у зміценні і утвердженні авторитету України як сувореної, незалежної, демократичної, соціальної та правової держави.

Процес об'єднання Європи, його руху на схід супроводжується формуванням загального освітнього і наукового простору, розробкою єдиних критеріїв і стандартів у цій галузі, де якість вищої освіти є основою створення цього процесу. **Ніколи ще проблема якості освіти в Україні не мала такого важливого ідеологічного, соціального, економічного і технічного значення, як нині.**

Висунення проблеми якості на перший план зумовлене такими об'єктивними чинниками:

по-перше, від якості людських ресурсів залежить рівень розвитку країни та її глобальної економічної конкурентоспроможності;

по-друге, якість освіти набуває все більшого значення в забезпеченні конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці.

Інноваційний шлях розвитку суспільства можна забезпечити, сформувавши покоління людей, які і мислять і діють по-інноваційному. Звідси – значна увага до загального розвитку особистості, її комунікативних здібностей, засвоєння знань, самостійності в ухваленні рішень, критичності та культури мислення, формування інформаційних і соціальних навичок. До таких підходів спонукає головна педагогічна ідея сучасності – освіта впродовж усього життя.

Немає сумніву, що якість освіти у своїй основі передбачає якість підготовки абитурієнтів, які стали студентами. Саме від них значно залежать кінцеві результати діяльності вищого навчального закладу. Тому альтернативи високому рівню навчання та об'єктивному оцінюванню знань учнів у школі бути не може. Але, на жаль, про це ми лише мріємо. Переважна кількість вчораших абитурієнтів – сьогоднішніх студентів – не готові до засвоєння знань у вищій школі. Головними причинами є: відсутність належної грунтовної підготовки з точних предметів, низькі грамотність та техніка читання, невміння працювати з книгою, конспектувати тощо. Тому дуже часто викладачеві – предметникові доводиться починати «з нуля»: вивчення таблиці множення, основних правил граматики, прищеплення любові до книги... І лише потім братися до основного - виконання навчальних планів і програм. Це не лише проблема, яка існує у нашому навчальному закладі. Вона має всеукраїнські масштаби.

Сьогодні, коли вища освіта активно реалізує положення Болонської декларації і визначено основні пріоритети її розвитку, ми не маємо права топтатися на місці. Тому курс на модернізацію навчального закладу – основне завдання нашого колективу. Останні два роки ми потужно попрацювали над зміцненням матеріально-технічної бази, її відповідністю вимогам сучасності; оновлено робочі навчальні плани і програми; чітко визначено шляхи щодо вдосконалення змісту навчально-виховного процесу; на перший план поставлено інновації у використанні інформативно-комунікативних технологій у навчальному процесі тощо.

Переконаний, що така система заходів даст можливість юнакам та дівчатам отримати глибокі знання і в майбутньому – бути успішними.

Разом з тим кількість і застарілість проблем, які супроводжують процес підготовки молодших спеціалістів вже багато років, законодавча невизначеність точного місця в структурі вищої освіти майбутнього, відсутність нових форм зв'язків з роботодавцями на фоні демографічної ситуації викликають небезпеку переходу діяльності навчальних закладів I-II рівнів акредитації у режим стагнації й руйнування, якщо терміново держава не вживе необхідних заходів.

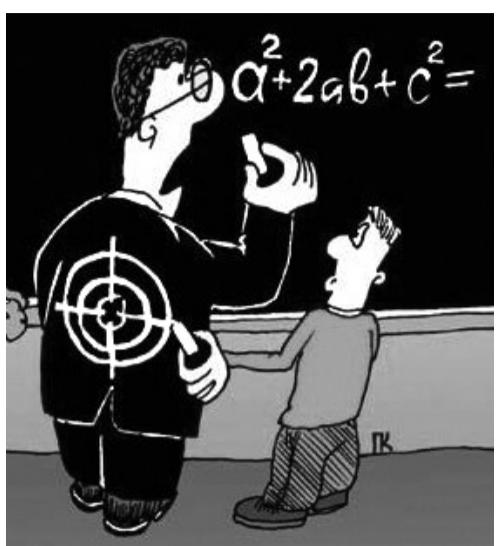

Одним із ключових факторів забезпечення якості підготовки молодших спеціалістів є участь у цьому процесі роботодавців, особливо виробничої сфери. На жаль, вищі навчальні заклади в багатьох випадках втратили колись потужні зв'язки з виробничими галузями, а роботодавці державного сектора економіки втратили можливість кадрового оновлення через економічну структуру, скорочення штатів та проблеми конкуренції з приватним бізнесом. Роботодавці недержавного сектора ще не повністю усвідомили ключове значення рівня кадрового забезпечення виробництва, спрямовуючи капіталі на проекти, які дають швидкий прибуток. Як наслідок, в обох випадках роботодавці ще не зацікавлені в участі щодо формування професійної підготовки, змісту вищої професійної освіти, сприяння професійно-практичній підготовці фахівців. Домінує процес самостійного залучення на роботу випускників, що дає можливість роботодавцям диктувати їм свої вимоги та ігнорувати умови соціального захисту.

Сьогодні потрібно поширювати практику використання нетрадиційних форм працевлаштування випускників, проводячи дні кар'єри, ярмарки вакансій з укладанням на них договорів з роботодавцями. Вищим навчальним закладам разом з регіональними об'єднаннями роботодавців за сприяння обласних державних адміністрацій доцільно також укладати угоди на цільову підготовку фахівців зі студентами останніх курсів вищого навчального закладу, передбачивши взаємні зобов'язання підприємств, навчальних закладів і студентів. У цьому випадку підприємство оперативно отримає фахівця, фахівець – роботу, а вищий навчальний заклад – ресурси для поліпшення організації навчання студентів.

Кібітлевський Й.Е., директор технікуму

О вчителю мій!!!

Найважливіша риса сучасного вчителя - уміння й бажання вчитись, не зупинятись на досягнутому, завжди шукати в житті новизну. Адже людина, яка цікавиться всім, що її оточує, не подаватиме «суху теорію», а зробить кожне заняття цікавим і пізнавальним. І це, мабуть, єдине, чим можна завоювати повагу та прихильність студентів і досягти головної мети своєї роботи - навчити.

Сучасне життя змінюється дуже швидко. Напевно, єдина з професій, фахівці якої мають змінюватись одночасно з нею, це професія вчителя. Адже кожне покоління має справу з новими досягненнями, проблемами та турботами. І першими, хто вказує стежку

в іноді незрозумілому, а часто і ворожому для школяра чи студента світі, є звичайні вчителі.

Уявлення студентів про те, яким має бути сучасний учитель, відрізняються від бачення його самими вчителями. Так, на думку багатьох працівників освіти, сучасний педагог має не відставати від часу, в якому живе, користуватись усіма технічними засобами, які можуть бути корисними для найкращої презентації навчального матеріалу студентам. Проте сучасним він стане таким лише тоді, коли «навколо нього буде створено відповідну навчальну базу, що включатиме не тільки комп’ютер, інтерактивну дошку та телевізор, а й достатню кількість необхідних підручників, що теж є проблемою».

Так, дійсно, сьогодення вимагає від колективу оновлення сучасних методик навчально-виховного процесу, надання якісних освітніх послуг, зміцнення морального мікроклімату у колективі.

Нашому навчальному закладу є чим пишатися. Ми – переможці обласних конкурсів з окремих навчальних дисциплін серед ВНЗ I-II рівнів акредитації, конкурсів технічної творчості, переможці обласного конкурсу на кращу бюджетну установу та прилеглу до неї територію. У 2009 році технікум нагороджено Дипломом «Флагман освіти і науки України» за вагомий внесок у розбудову освітняного простору, 2011 отримали Диплом та срібну медаль на Другій міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади – 2011» за інноваційну модернізацію національної системи освіти. У жовтні 2011 – золота медаль та Диплом переможця Третьої національної виставки «Інноватика в сучасній освіті»; лютий 2012 – срібна медаль і Диплом у номінації «Удосконалення змісту навчально – виховного процесу національної системи освіти України»; березень 2012 – золото на Третій Міжнародній виставці у номінації «Діяльність вищого навчального закладу з підвищення якості освіти».

Такого високого рейтингу досягнуто завдяки тому, що між педагогічним колективом і студентством існує тісний органічний зв’язок – педагогіка співробітництва. Мудрість викладачів-професіоналів дає поштовх до пробудження у молоді не лише потягу до знань, але й бажання постійно самовдосконалюватися. Сучасний фахівець повинен бути творчою особистістю, вміти ставити перед собою проблему, вирішувати її, бути не лише виконавцем, але й працювати з ініціативою. А це залежить від майстерності педагога.

Навчальний процес у технікумі здійснює колектив однодумців, до складу якого входить 89 викладачів та 11 майстрів виробничого навчання. Із них 68% мають вищу та першу категорії, звання «викладач-методист» - 18, «Відмінник освіти України» - 4, окремі – закінчили магістратуру та продовжують навчання в аспірантурі.

Тож редакція газети БАШТА, вся студентська сім’я на чолі із студрадою щиро вітає працівників педагогічної ниви, які засівають у молоді серця добре, розумне і вічне. Бажаємо Вам, дорогі наші наставники, щастя, здоров’я, радості та нових творчих злетів!

Редколегія

День студента - свято для всіх!!!

Щороку студентство з нетерпінням чекає свого свята - Дня студента. У нашему навчальному закладі - це не просто свято, а ціле дійство, в якому всі мають свої обов’язки! Скажете: які обов’язки у свято?! А такі:

- кожен студент у цей день може стати директором чи його заступниками... і виконувати свої обов’язки належним чином;
- кожен викладач має право прогулювати пари, бешкетувати, спати на заняттях та отримувати нездовільні оцінки. Інші ж викладачі, які ведуть себе дуже чесно, відчувають осуд з боку як студентів, так і «нечесних» колег;
- обов’язково взяти участь у КВК або зіграти у футбол з іншою командою.

Неважливо, чи ти змагаєшся, чи вболіваєш - наслідком є гарний настрій та відчуття єдності!!!

Редколегія газети БАШТА бажає всім студентам нашого навчального закладу всього найкращого. Гордо несіть звання студента БАДТ НТУ все своє життя! Пам’ятайте: студентські роки – одні із найкращих у вашому житті, не марнуйте їх на дурниці.

Бібліотека... Тиша... і століття. Історія... і тисячі книжкових див...

Віддавна на нашій землі книга і бібліотека користуються великою шаною і любов'ю. Історія України невіддільна від історії бібліотек. Книгозбирні відігравали важливу роль у розвитку цивілізації. Сьогодні – це інформаційні, культурні, освітні заклади, великий внесок яких у розвиток вітчизняного державотворення, освіти, науки і культури – безцінний.

У переддень святкування Всеукраїнського дня бібліотек уже за доброю традицією, яка склалася у БАДТ, нашій бібліотеці благодійно було подаровано близько 700 примірників книг. Це і художня література, і методична, і література спортивної тематики, фотоальбоми.

Це майже вся домашня бібліотека Галини Василівни Крамар - заступника директора з навчальної роботи, яка протягом багатьох років є поціновувачем Книги і сама несе

слово рідної літератури, як дар Божий. «І добрий книзі більше я радію, ніж золоту в коморі» - під цим гаслом представлена книжкова експозиція у читальній залі нашої бібліотеки.

30 жовтня на базі БАДТ відбулося методичне об’єднання бібліотечних працівників навчальних закладів Вінниччини 1-2 рівнів акредитації. Тема його: «Духовне просвітництво – крила для злету»

Сьогодні важко прищеплювати молоді загальнолюдські морально-етичні та духовні цінності. Сучасне людство зосередило всю свою увагу більше на матеріальному, ніж на моральному аспекті свого життя.

Розвиток особистості, її духовне зростання і становлення відбувається впродовж усього життя. І саме тому читання є важливим чинником формування духовного світу. Основне завдання бібліотекарів - вести студентів у світ духовних традицій і духовної гармонії.

Бібліотека - схованка, нехай і не найпередовішого, але найсучаснішого мислення, найсучаснішої літератури майбутнього, і книги в них – це своєрідні кораблі, що привозять західні технології, східну медицину, північну бережливість та південний аромат життя.

Дворніцька Л.А., завідувач бібліотеки

Програма енергозбереження втілюється в життя!

Розпочався новий навчальний рік. Він принесе кожному нові знання, досвід, свіжі враження. Як добре, коли починається він в аудиторіях, які відповідають усім вимогам навчального процесу. Саме цього прагнуть завідувачі начальних кабінетів – вони забезпечили готовність: провели якісний ремонт, оновили матеріальну базу, створили затишок. Все це робилося влітку. Активну участь у цій роботі приймали самі студенти – члени гуртків, актив груп. Це дало змогу приступити до навчання у повністю відремонтованих кабінетах та навчальних лабораторіях. Тож успіхів усім, нових звершень та досягнень!

Цьогоріч адміністрацією технікуму було продовжено реалізацію програми енергозбереження, якою передбачено встановлення сучасних металопластикових вікон у гуртожитку та нових дверей. Це дасть змогу забезпечити нормальний тепловий режим і заощадити кошти на енергоресурси. Також розпочалися роботи по відновленню роботи котельні, яка б автономно забезпечувала теплом навчальний корпус та гуртожиток. Передбачається, що один із опалювальних котлів буде працювати на альтернативному відновлювальному виді палива – спеціальних «пелетах».

Редколегія

Від нашого вибору залежить майбутнє

Шановні друзі! Восени 2012 року в Україні відбулися вибори до Верховної Ради. Вперше за останні 10 років вони проводилися за змішаною системою: половину депутатів обрали, як і раніше, за партійними списками, а половину - за мажоритарними округами, де людям надається можливість проголосувати за конкретного кандидата. З кожним днем дедалі більше українці починають усвідомлювати те, що нічого просто так не дозволяється, та розуміти, що за свої соціальні й національні права потрібно боротися навіть у незалежній країні.

Проте, на превелику радість «вербувальників людських душ» - торгівців гречки чи й тим 80-100 гривням, які кидають за проданий на виборах голос. «Продавши» свій голос, людина продає те, що насправді не має вимірів і не має ціни. Продає пам'ять про прадідів, які загинули у бою, заживо гнили в тюрмах, юхали на Сибір, але не зраджували свої переконання, не зраджували нас, своїх нащадків. Продає майбутнє своїх дітей, які через дрібничкову подачку «вербувальника», котра абсолютно не вирішує бюджету родини, можливо, більше не матимуть шансу на гідне заможне життя. Житимуть в країні, де, з одного боку, осіла купка багатіїв-олігархів, а з

другого – перетворені на наймитів українці. Той, хто сьогодні чи в майбутньому продає голос, – завтра продасть щось іще, набагато цінніше ніж бюллетень на виборах. Згідно з результатами дослідження, яке в червні 2012 року провела компанія GfK Ukraine, 6,2% респондентів скільки були проголосувати за кандидатів, які запропонують їм подарунки або гроші.

Чесно і відкрито проведені вибори – ознака розвиненої демократії всього суспільства.

В нашому навчальному закладі теж періодично бувають вибори. Вони стосуються, в першу чергу, тих, що нещодавно брали участь у демократичних виборах студентської ради технікуму, яка вже більше десяти років функціонує як незалежний орган студентського самоврядування. У виборчій компанії брали участь двоє кандидатів: Аня Попова – група ОП – 18 та Бойко Валентин – група 2АМ – 92. Кожного кандидата підтримувала сформована ним напередодні команда. Першим питанням на порядку денному був звіт студентської ради попередньої каденції.

Після чого кожен з кандидатів виголосив свою агітаційну промову та ознайомив присутніх із передвиборчою програмою. За результатами таємного голосування, в присутності спостерігачів від адміністрації технікуму і студентського активу, головою студентської ради стала Аня Попова. Це було підтверджено лічильною комісією.

Новооброна голова студентства нашого навчального закладу подякувала виборцям за довіру та запропонувала усім бажаючим працювати на благо рідної Альма – матер, приєднуватися до її команди. Треба відмовитися від принципу: хто не з нами - той проти нас, від взаємної антипатії, оскільки така позиція є безперспективною.

Тож побажаємо успіхів новій студентській раді в усіх їх починаннях!

Народилася в м. Тульчин
23 липня 1994 року.
Закінчила Тульчинську
ЗОШ – гімназію № 3.
Мріє зробити роки
кожного студента
неповторними та
незабутніми

Сурма В.—заступник голови
студентської ради

Попова А.- голова
студентської ради

Ми плануємо:

1. Налагоджувати зв'язки між студентами та викладачами.
2. Захищати права та інтереси студентів.
3. Щорічно вшановувати загиблих студентів в бою під Крутами.
4. Організовувати мандрівки.
5. Спільно з адміністрацією працювати над поліпшенням умов проживання студентів у гуртожитку.
6. Пропагувати здоровий спосіб життя.
7. Покращувати та урізноманітнювати дискотеки, запрошувати професійних DJ, влаштовувати тематичні дискотеки.
8. Проводити різні культурно-масові заходи та розважальні, святкові вечори.
9. Звертати увагу на українські традиції (мову, культуру, свята).
10. Проводити акції милосердя.
11. Налагоджувати творчі зв'язки з іншими навчальними закладами.
12. Відкрити вузько-спеціалізовану групу «Найуспішніша група» за результатами сесії (серед студентів І-ІV курсів).
13. Організовувати КВК між студрадами технікуму, гуртожитку і викладачами.
14. Регулярно організовувати радіожурнали, в яких звучатиме різноманітна інформація, оголошення, музичні вистання.

Ігошин М.—представник
дорожнього відділення

Назарчук О.—представник
механічного відділення

Гудзь Ю.—відповідальна з культурно-масової роботи

Прохорова Н.—відповідальна з
питань масової інформації

Богатир Л.—відповідальний з
питань спорту та внутрішнього
порядку

Соло ненко К.—відповідальний з
питань освіти

Підвалниuk А.—
відповідальний з
внутрішньої безпеки,
представник
студентської ради
гуртожитку

«До побачення, Осене!»

«До побачення, Осене !» - сказали у минулому році і СЛОВО СВОЄ СТРИМАЛИ ! Зустрілись знову, бо зрозуміли, що осінь - то стан душі, поклик серця, радість спілкування. Цю просту істину усвідомили рік тому, коли запалились ідеєю свята «Осіннього балу».

Пам'ятаю, як після пар поспішали на репетиції та заняття з хореографії. Який же бал без вальсу? До речі, у нас був свій міні-проект «Танцюють всі». Танцювали повсюду: в актовій, спортивній, залах, на кахелі, на паркеті, по осінньому листі кружляли у парку. Стільки спогадів, вражень...

Бувало, дивлюсь на своїх захоплених студентів і розумію, що вони вже не такі, як більшість. Вони особливі, тому що в гармонії з природою стали дружні, добрі, милі та, нарешті, просто щасливі!

Час нашого бенефісу «Віват Осені» наступив 24 листопада 2011 року.

Які ж були чарівні в романтичних сукенках дівчата з вишуканими заїсками та довершеним макіяжем! Не менш стильні, галантні, мужні юнаки!

Чарівна, колоритна краса юності!

А коли свято добігло свого логічного завершення, побачила дівочі слози розпачу: «Невже усе? Невже прекрасна мить так швидко промайнула?». Тоді я дала собі слово, що дочекаємося наступної осені і обов'язково все повторимо! А, можливо, зробимо ще краще?

I от в один із кришталевих осінніх днів 2012 року підійшла до календаря і червоним маркером окреслила число «24 жовтня» з поміткою «Осінній бал».

На свято запросили викладачів світової літератури з навчальних закладів Вінницької області.

30 гостей віншували словами щирої вдячності нашу прекрасну юність за талант, творчість, естетичний та неповторний шарм!

І вкотре раділа, що осінь простелила жовтий килим студентського успіху саме моїм талановитим читцям, співакам, акторам, музикантам!

Висловлюю слова вдячності вам, діти, вашим батькам, викладачам, керівникам груп – усім, хто долучився до поетичної краси Осені!

Вірю, що молоде покоління БАДТ НТУ духовну криницю свого життя наповнить мудрістю, гідністю, честю і умінням бачити та цінувати навколо себе неповторну красу природи. I, настанок. Кажуть: «Покажи мені своїх учнів, і я побачу тебе».

Дивіться...

Осінь – це розмаїття поетичних роздумів!

Читці: Прокопов Роман (група 2ОП- 20), Галак Катерина (група 2ОП - 19), Саламон Роман (група 1ДМ - 84), Луцький Роман (група 2ДБ - 142), Зоря Олена, Завада Олена,

Волошина Ірина (група 13В- 17), Кащенко Андрій (група 2ОП- 20), Носюк Наталя (група 2ОП- 19), Гуменюк Вікторія (група 23В - 16) , Квасюк Юлія (група 2ДБ - 142), Лукашенко Світлана (група 2ОП - 19).

Осінь – чудова вокалістка!

Гра на інструментах: гітара (Степанкевич Богдан (група 2ДМ - 81); кларнет, саксофон (Чернілевський Олег, студент гуманітарного коледжу); скрипка (Нагорна Таїса (група 23В - 16). Пісні виконували: Шалавінська Катерина (група 2ОП - 19), Семенюк Олена (група 13В -16), (учні 3ОШ № 2).

Осінь – романтична студентська пора!

Акторська гра: Школьник Марія (група 23В - 16), Сурма Владислав (група ЗАМ-90), Паламарчук О., Корчмарюк А., Лисак П., Огороднік М. (група 2ДБ - 141) , Коваль Р. (група 2ДМ - 81).

Осінь – граційна панянка Вальсу!

Танцювальні пари: Сурма Владислав (3 АМ - 90) – Прохорова Анастасія (1 ЗВ - 17), Хитрюк Ілля (3 ЗВ - 15) - Школьник Марія (23В - 16), Пилипчак Валентина (23В - 16) – Гребенюк Вадим (23В - 16), Лановенська Наталія (23В -16) – Голембієвський В'ячеслав (2ДМ - 81), Семенюк Олена (23В - 16) – Заєць Євген (2ОП - 19), Григор'єва Олена (23В -16) – Сайчук Олександр (2ДМ -82), Нагорна Таїса (23В - 16) – Поперечний Олександр (2ОП - 20) Підліпна Діана (23В -16) – Мельничук Дмитро (2ДМ - 82),

Сурма Н.В.

Всі дороги ведуть до Львова

Студентське життя БАДТ характеризується не тільки якісним навчальним процесом, а й можливістю подорожувати та пізнавати нашу багату краєвидами та історичними пам'ятками землі, де кожна дорога веде до історичного місця, оповитого таємницями минулого. Цього разу 55 мандрівників подорожували

дорогою, що веде до славетного міста Лева.

середньовіччя відкрита система каналізації. У замку знімалось дуже багато сцен для історичних фільмів, бо ж його старовинний інтер'єр - це готова декорація.

Далі - у Підгірці. Там стоїть палац дивовижної краси. Він вважався одним з найкращих у всій Європі. Пам'ятаєте, куди д'Артаньян привозив підвіски? Саме Підгорецький замок був вибраний на роль Лувра у фільмі про трьох мушкетерів.

У замку раніше часто проходили урочисті прийоми, бали, паради. Не раз бували у палаці і визначні європейські монархи. Кажуть, саме Підгірці надихнули московського царя Петра I на заснування Петергофу. Періодично сюди приїжджали лицарі після битв, щоб відпочити і духовно зцілитися. Не дивно, що інколи тут розгорялися страшні драматичні події, внаслідок яких Підгорецький замок отримав славу одного з націкавіших замків з привидами. Тому на екскурсію у його підземелля рекомендується спускатись лише емоційно стійким туристам - адже там можливі таємничі зустрічі з неймовірним! Ми ризикнули і отримали масу неймовірних вражень!

для огляду королівський та китайський палаці.

Багато цікавих експонатів у музеях замку. Варто відзначити, наприклад, копію корони короля Данила Галицького. А праворуч від входу в замок лежать великі камені з викарбуваними готичними літерами. Кажуть, вони були виготовлені орденом тамплієрів, бо неподалік колись був розташований їхній лицарський замок. Також у королівському палаці можна оглянути одяг лицарів різних орденів, зокрема й ордену тамплієрів. Якщо королівські зали - це душа замку, то китайський палац, безумовно, - серце. Подібних палаців у Європі налічується лише три: під Берліном - у Сан-Сусі, під Петербургом - у Ломоносово та під Львовом - у Золочеві. Вхід до цього палацу суворо по годинах, тому, щоб поглянути, як виглядає подих Сходу на Галичині, треба заздалегідь потурбуватись про квитки, що організатором подорожі Сурмою Наталією Василівною було зроблено.

А далі нас чекав історичний центр України - місто Львів, що розташований, як і Рим,

на семи горбах, серед лісів, у долині підземної ріки Полтви. Впевнена, що у нашій пам'яті Високий замок у полум'ї вечірніх вогнів залишиться назавжди...

Історія Львова настільки ж яскрава та дивовижна, як і саме місто, насычена цікавими подіями та знаменитими постатями. Сьогодні Львову вже понад 750 років і йому було нам про що розповісти...

Місто, колись засноване на перетині вигідних торгівельних шляхів, швидко розцвітало та розвивалося, ставши одним із головних торгових центрів середньовічної Європи. Згодом, переходячи під влади багатьох європейських країн, зокрема Польщі, Австрії, Німеччини та Росії, Львів перебирає від кожного зі своїх загарбників якую частину культури та знань, з часом перетворившись не лише на перлину архітектури, але й столицю сучасного наукового, духовного та мистецького життя.

Одного разу, проїжджаючи цими місцями, могутній князь Галицько-Волинського князівства Данило зупинився на мить і зрозумів, що залишиться тут назавжди. Найдавніший хроніст Львова бургомістр Бартоломей Зиморович так пише про це: «Побачивши на самому кордоні своїх володінь вигідну у військовому відношенні гору, захищену внизу немовби кільцем вкритих лісом долин і самою крутістю, яка може стримати ворога, він негайно наказав збудувати тут фортецю і вирішив перенести сюди власну княжу резиденцію».

Високий замок було доручено охороняти чисельному загонові, щоб зберігати заховані там скарби. Звичайно, сьогодні ніяких скарбів ми там не знайшли, але відчули гордість за нашу стародавню націю, яка багата такою історією... Адже ми ходили по площі Старий Ринок, на якій, як і 750 років тому, вирувало бурхливе життя. Колись на торг з'їжджалися купці з Європи й Азії: європейці звозили на продаж сукно, шкіру, срібло та зброю, а греки і вірмени - шовк, східне коріння й вино. Ми подорожували місцями, по яких ходили ноги чи не усіх королів Польщі та імператорів Австрії. У Львові виступав маestro Паганіні. Тут були граф Каліостро та Джакомо Казанова.

Блюкаючи вулицями середньовічного міста, ми відвідали музей італійської культури, Оперний театр, який вважається одним із найкращих у світі, відчули смак справжньої кави та відвідали виставку шоколаду, навіть спускалися до таємничої річки, що тече під землею, як міфологічна річка Стікс...

Львів неможливо побачити, його потрібно відчути, як відчуваєш подих історії, коли торкаєшся і дивишся на старовинну картину, яка була першим художнім твором наших предків...

Кулик В.В.

Автомобілі майбутнього: перспективи в Україні

В грудні цього року Київ зробив перший значний крок у майбутнє електромобілізації України. На одній із столичних заправок з'явилася зарядна станція для електромобілів. Причому скористатись нею можна абсолютно безкоштовно. Охочих поки що небагато, кажуть власники. Та воно й не дивно, автомобік на електриці по всій країні не набереться і півсотні, це включаючи саморобні.

Електромобілів у світі продається усе більше, от тільки українців вони поки що не цікавлять. В першу чергу - через високу ціну та відсутність місць підзарядки. У США та багатьох країнах Європи електrozаправки відкриваються одна за одною. А високу ціну автомобілів на акумуляторах компенсує держава, заохочуючи громадян пересідати на екологічні машини.

Чи буде колись так і у нас? Саме ціни на бензин роблять автомобілі не засобом пересування, а розкішшю. Електроенергія ж сьогодні в рази дешевша за пальне. Одне повне заряджання за сучасними цінами коштує близько 5 грн, в той же час витрати на традиційне пальне для такого пробігу становитимуть більше 100 грн. Після заряджання натискаєш кнопку і машина увімкнена. Так, саме увімкнена. Адже такі автомобілі не заводять, а вмикають, як будь-який електроприлад. Після цього достатньо натиснути педаль - і машина рушить майже беззвучно.

Ще одна суттева перевага електромобілів: немає бензину - немає і отруйних викидних газів. Саме це робить електромобіль екологічно чистим транспортом. Автомобілі з двигуном внутрішнього згоряння є головним джерелом забруднення навколошнього середовища. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я понад 80 відсотків усіх захворювань людей пов'язані саме з токсичними компонентами вихлопних газів. Варто відмітити також надійність таких систем - усі блоки працюють автономно. Якщо вийде з ладу один прилад, то це не стане причиною виходу з ладу інших. Адже в поламану систему напруга не подається. В машині декілька акумуляторних батарей, заряду яких вистачає на 100-150 кілометрів.

Електромобілі з'явилися раніше за двигун внутрішнього згоряння. Перший транспортний засіб у вигляді візка з електромотором був створений у 1841 році. Тривалий час електромобілі користувались неабияким попитом, але через відкриття великих родовищ нафти ціни на пальне суттєво знизились і бензинові авто стали доступнimi. Проте запаси нафти не гумові та й чисте повітря не вічне.

Рік тому кількість бензинових автомобілів на планеті перевалила за мільярд. Така цифра тішить власників нафтових компаній, які отримують чималий прибуток з кожного автолюбника. Саме ця багатомільярдна імперія стає на заваді розвитку електромобілів, які не потребують бензину, переконані експерти.

Хоча електромобілі й не розраховані на тривалі подорожі, проте у мегаполісах такий транспорт - на вагу золота. Екологічний авторух у розвинених країнах підтримує держава. Так у минулому році в Німеччині була прийнята програма, згідно якої до 2020 року кількість електромобілів в країні зросте до 1, а в 2030 - до 6 млн. одиниць.

Але щоб українці почали масово користуватись електромобілями, потрібно налагодити інфраструктуру. Звичайна розетка посеред вулиці - ось так виглядають одні з перших в Україні зарядних станцій для електромобілів.

Такі станції мають стояти біля супермаркетів, кафе та на автостоянках. Зарядка електромобіля майже не відрізняється від зарядки мобільного телефону, тільки часу йде більше. Повністю акумулятори заряджаються за 6-8 годин.

У Парижі дають електромобілі на прокат. Це перше місто в світі, де масово почали користуватись електромобілями. За рік дії проекту Autolib влада визнала його ефективним і розширила межі дії на передмістя Парижа.

Здається, ми тут безнадійно відстали...Хоча в Україні є потенціал для випуску і серійних електромобілів. З 1991 року в Київському інституті електродинаміки працювали над створенням екологічного авто на базі «Таврії». Автомобіль отримав заводський номер ЗАЗ 1109 та номер державної реєстрації. Зараз 5 автомобілів «Таврія-Електро» експлуатуються у столиці. Проте, далі дослідних зразків виробництво не пішло. Чому?

Поки вітчизняне виробництво електрокарів стойть, народні умільнці власноруч переобладнують заводські «Таврії» на електромобілі. Гальмує цей процес те, що пройти сертифікацію в Україні саморобні транспортні засоби не можуть. Адже законодавством передбачена низка норм, до яких не може наблизитися жодне саморобне авто.

Отже, в Україні достатньо напрацювань з електромобілебудування та потужностей, щоб втілити їх у життя. Однак, коли інші країни інтенсивно розвивають електромобільний рух, Україна ж великого зацікавлення у виробництві екологічних авто поки що не має.

Більшість дешевих і доступних сьогодні українському середньому класу моделей - тісні пластикові

коробки, які дозволяють проїхати лише від будинку до офісу, а назад додому ви навряд чи дойдете без підзарядки. Та й швидкості тут далекі від вражаючих: щось близько 60 км/год на максимумі. Але електромобілебудування швидко розвивається, і кожне наступне авто виходить трохи кращим попереднього, а іх вже десятки моделей.

Справжньою квінтесенцією сучасного автомобіля на електричній тязі є Reva G-Wiz. Найбільш віддалена поїздка на ньому не може перевищити 77 км. Після цього потрібно буде 8 годин для повної зарядки акумуляторів. До сусіднього міста на такому «суперкарі» ніколи не доїхати. А щоб придати таке «задоволення» доведеться викласти 15 тисяч доларів США. Мабуть, не найприємніший спосіб втратити таку суму. Індійська компанія Reva робить нові кроки на шляху до щасливого електричного майбутнього. Нові автомобілі виглядають більш сучасно. Перша модель може розганятися до 104 км / год, а загальний пробіг на одній зарядці досягає 160 км. Під час зарядки від спеціального пристрою п'ятнадцять хвилин цілком достатньо для можливого продовження маршруту ще на 40 км. Показники Reva NXG трохи кращі: 130 км / год і 200 км. Технологічно обидві моделі дуже близькі одна до одної. Купити нові автомобілі Reva вже можна було з 2011 року.

Ще один міський автомобільчик - Think City - доступний вже сьогодні. В його основі лежить розробка Ford. Але американці не довели справу до логічного завершення. Після закриття проекту, всі напрацювання були передані норвезькій компанії, яка і займається випуском Think City. Ця машина з пластиковими кузовними панелями може досягати швидкості 100 км / год при загальний довжині пробігу до 160 км. Незважаючи на крихітні розміри, Think City виглядає не настільки незграбно, як багато аналогів. Nice Mega City - сучасний міський автомобіль. У ньому використовуються застарілі свинцево-кислотні акумулятори, які можуть продемонструвати тільки дуже скромні результати: всього 64 км загального шляху без підзарядок. Виробник запевняє, що великий плюс дідівської технології криється в ціні. Хоча 12 тисяч фунтів стерлінгів не виглядають малою сумою для такого обмеженого в можливостях транспортного засобу.

Трохи більш цивілізовано виглядає Mitsubishi i-MiEV - тут хоча б є четверо повноцінних дверей і багажник. Характеристики цілком стандартні: максимальна швидкість 130 км / год і максимальний шлях 160 км. Але ціна за цей автомобіль, а він поки продається тільки в Японії, дуже висока - близько \$ 40 000. Президент Mitsubishi Motors уже пообіцяв знизити її вдвічі протягом найближчих п'яти років.

Nissan готується випускуючи один японський електрокар - Leaf. Це вже повноцінний хетчбек. Технічні характеристики дуже близькі до Mitsubishi i-MiEV: до 160 км без заправок і максимальна швидкість 140 км / год. Прогнозована ціна Nissan Leaf складає 25 тисяч доларів. Однак ресурс літієво-іонних батарей, що використовуються, не надто довговічний. Периодична заміна цих елементів (передбачається один раз на п'ять-вісім років) може значно вдарити по бюджету власника, адже ціна комплекту буде не нижчою \$ 10 000.

А найбільш вражаючу машиною на електричній тязі залишається Tesla Roadster. Цей автомобіль почали випускати в 2008-му, а вже зараз продаються оновлені модифікації. Родстер розганяється до 100 км / год всього за 3,7 секунди - на рівні кращих суперкарів. Максимальна швидкість обмежена відміткою 200 км / год. Повного заряду акумулятора вистачить на цілих 400 км. При цьому зарядка за допомогою фірмового адаптера з мережі 240 В триває 3,5 години. Стандартна батарея вистачить на сім років або 160 тисяч км. При цьому в Tesla Roadster є всього одна передача, а задній хід забезпечується зворотною роботою мотора. Вартість автомобіля зашкалює за 100 тисяч доларів. Вже знайшлось більше 700 сміливців, які купили Tesla Roadster. До речі, в основі електромобіля лежить шасі від Lotus.

Компанія Tesla Motors наступного року починає виробництво повністю електричного седана Model S. Коштуватиме він вдвічі дешевше Tesla Roadster, проте стане набагато практичнішим. Повноцінні п'ять місць, розгін до «сотні» за 5,9 секунди, до 500 км пробігу на одній зарядці. Поповнити рівень заряду батареї на 75% можна всього за 45 хвилин. Недаремно компанія вже зібрала понад тисячу попередніх замовлень на цей автомобіль. У недалекому майбутньому нас чекають ще багато марок електромобілів. Вже сьогодні анонсовані і тестиються моделі від Smart, Honda, Ford, Renault і Volvo. Та що говорити, навіть Rolls-Royce Phantom збирається випустити авто на електротязі, а Audi давно продемонструвала концепт e-tron. Якщо вчора все це було під великим питанням, то сьогодні цілком очевидно: майбутнє в електрокарів є. Шкода, що не в нашій державі...

Але, як кажуть, - не струмом єдиним. Нещодавно Guy Negre - колишній конструктор двигунів F-1 і засновник компанії MDI запропонував використовувати як паливо стиснене повітря. Після тривалого періоду досліджень у цій галузі на світ з'явився новий транспорт - AirPod. Автомобіль, якщо його можна так назвати, дивлячись на його зовнішність, приводиться в рух від енергії стисненого повітря.

Зовнішність у автомобіля, м'яко кажучи, незвичайна. Паливний бак - балон для стисненого повітря - вміщує 200 літрів цього палива. Такого запасу повинно вистачати на 200 км, а дозаправка займе близько 2 хвилин і коштуватиме 1 євро. Управління AirPod'ом здійснюється за допомогою джойстика. Вага AirPod'a складає 220 кг. Така легкість досягається завдяки тому, що більша частина автомобіля виготовлена з пластику. Важко назвати це плюсом, бо кращі тести AirPod не витримує. Втім, над цим ще працюють конструктори.

Уже найближчим часом планується серійне виробництво AirPod'a. Ліцензії на його виробництво придбала індійська компанія Tata Motors та американська Zero Pollution Motors. Остання обіцяла до 2011 року випустити 8000 AirPod'ів на рік. Це більш потужні моделі, ніж ті, про які говорили раніше. Зараз AirPod виготовляється в двох комплектаціях - вантажний і пасажирський.

Вантажний AirPod включає в себе місце для водія і вантажу масою 300кг. Пасажирська модель вміщає водія і двох пасажирів. Трохи засмучує швидкість, яку може розвинути AirPod, - це всього 70 км / ч. До речі, для французьких споживачів будуть випускати спеціальні моделі з обмеженням максимальної швидкості 45 км / ч. Управління такими малопотужними AirPod'mi не вимагатиме водійських прав. Планується, що основними покупцями AirPod'ів будуть не прості громадяни, а організації та соціальні структури. Наприклад, авіалінії AirFrance / KLM вже готові використовувати AirPod для транспортування пасажирів між пунктами прибууття.

Рязанцев Р.Ю.

Особливості адаптації студентів першого курсу БАДТ НТУ

З перших днів навчання студентів у технікумі відбувається процес адаптації до умов навчання. Цей процес є складним та багатогранним, він залежить від психологічних, соціальних і біологічних факторів.

Процес адаптації може відбуватися по-різному, причому велике значення має уже наявний життєвий досвід, індивідуальні характеристики організму тощо.

Важливим фактором розвитку виступають стосунки всередині груп. Студентська діяльність - це нова форма суспільної практики. Навчання розглядається студентами не просто як оволодіння певною науковою, а як підготовка до майбутньої практичної діяльності.

У школі навчання - це дозване засвоєння навчального матеріалу на кожен урок; у вищому навчальному закладі - навчальний процес, що має науково-пошуковий, творчий характер, пов'язаний із глибоким самостійним засвоєнням знань.

Психологічна адаптація студентів до навчального процесу включає цілий ряд аспектів. Можна чітко виділити три головних етапи адаптації першокурсника:

1) дидактичний, пов'язаний із пристосуванням до нової дидактичної ситуації, що відрізняється від шкільної формами та методами організації навчального процесу;

2) професійний, що передбачає формування любові до обраної спеціальності, поступове набуття професійних умінь і навичок;

3) соціально-психологічний, пов'язаний із труднощами в засвоєнні нових соціальних норм, встановленні та підтриманні студентом певного соціального статусу в новому колективі тощо.

Соціально-психологічна адаптація нерідко ускладнює дидактичну, оскільки вимагає переключення уваги з навчання на спілкування. Можна назвати два головних критерії соціально-психологічної адаптації. По-перше, - це успішність, почуття задоволення результатами навчальної роботи. По-друге, - це так званий соціальний успіх, який полягає як в засвоєнні нових умов життя, так і в завоюванні авторитету в студентському колективі і у викладачів.

Важливу роль у процесі соціально-психологічної адаптації відіграє студентська група. Вона є одним із найбільш вирішальних мікросоціальних факторів формування

особистості, а також одним з найбільш дієвих засобів виховання. Те, як складатимуться стосунки першокурсника з групою, значною мірою впливатиме на швидкість та ефективність його адаптації в навчальному закладі.

Труднощі в цьому аспекті адаптації викликані тим, що існують значні відмінності між соціальною ситуацією, яку покинув першокурсник, і ситуацією, до якої йому доведеться адаптуватися.

У процесі становлення колективу велике значення мають такі соціально-психологічні явища, які значно впливають на адаптацію першокурсника в ньому: самостівердження, суспільна думка, колективні настрої, традиції тощо. Велике значення має самостівердження особистості в новому колективі, тобто її прагнення зайняти та утримувати в колективі певну позицію, яка б забезпечувала повагу, визнання, довіру, підтримку з боку інших членів колективу.

Значну допомогу студентам у подоланні такого роду труднощів, багатьох з яких можна уникнути, має надавати керівник групи. Головне його завдання - створення згуртованого колективу, формування студента як майбутнього спеціаліста. Студентська молодь, особливо на першому курсі, ще не має необхідного життєвого досвіду, не навчилась самостійно здійснювати головні функції колективу - навчальну і виховну. Керівник повинен враховувати: вчорашній школяр за роки навчання звик до того, що він постійно отримував допомогу зі сторони. Тому роль керівника групи на першому курсі полягає перш за все в згуртуванні колективу, подоланні роз'єднаності та відчуженості у взаємовідносинах між студентами. Іноді стверджують, що на першому курсі ще немає колективу, що тут він тільки починає формуватися. Однак повністю з цим погодитися не можна. Звичайно, на першому курсі до складу груп входять люди різні за походженням, особистими якостями, інтересами, однак у них є спільна діяльність.

У разі виникнення труднощів з проходженням адаптації студентів до навчально-виховного процесу керівник групи звертається до практичного психолога, який проводить глибокий аналіз ситуації, що виникла, та розробляє систему психокорекційних заходів, працює зі студентом до повного вирішення проблеми.

Для визначення рівня соціально-психологічної адаптації першокурсників щорічно в жовтні проводиться дослідження психологічних особливостей за допомогою методики Роджерса-Даймонда. Ця методика дозволяє ґрунтально дослідити особливості адаптації кожного студента та відібрати тих, кому необхідна допомога.

Н.Г. Белецька, практичний психолог

Весела перерва

Практика...

Гуртожиток – це:

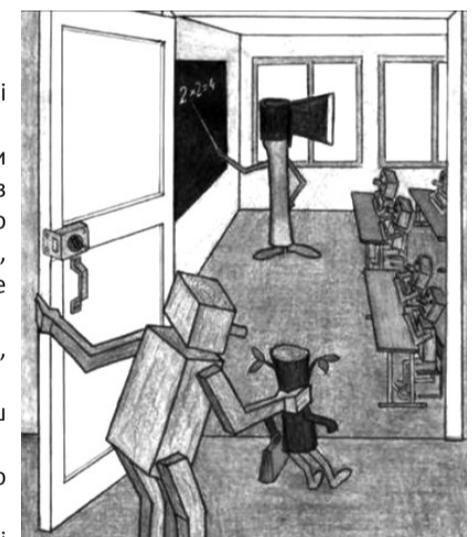
1. Коли багато народу і мало місця.
2. Коли серед ночі прокидаєшся від шуму – сусід виспався вдень і вирішив влаштувати прибирання саме зараз.
3. Коли вчишся засинати під дикі крики в коридорі.
4. Коли ти нарешті вирішуваш щось приготувати, але на кухні немає вільної конфорки.
5. Коли перед відповідальним побаченням виявляєш, що вчора ще повна пляшечка з парфумами вже порожня і до того ж зникла улюблена футболька, а джинси невідомо чим, ким і коли забруднені.

6. Коли зникають ложки, вилочки, стакани і штопор.
7. Коли невідомо звідки з'являються незнайомі ложки, вилочки, стакани і штопор.
8. Коли тобі інкогніто з'являється добровільна допомога в поїданні усілякої смакоти.
9. Коли твоя кастрюля завжди зайнята чужими, давно зіпсованими харчами.

Проте гуртожиток - це ще й:

1. Коли не буває порожньо і самотньо.
2. Коли заспівуюш «Ой, мороз, мороз», і сусід починає підспівувати.
3. Коли ти ставиш на плиту смажити картоплю, а згадуєш про неї тільки через годину. І, прийшовши на кухню, бачиш, що хтось її дбайливо перевернув, підсмажив, зняв з вогню і накрив кришечкою, щоб не охолонула.
4. Коли під час хвороби тобі несуть лимони, малинове варення і мед усім блоком.
5. Коли помиляєшся дверима і заводиш нових знайомих.
6. Коли знаєш два-три слова (часто нецензурних) мінімум з п'яти мов.
7. Коли йдеш по коридору на кухню і несподівано потрапляєш на чийсь День народження.
8. Коли скаржишся, що нічого одягнути і через 5 хвилин спільними зусиллями тобі формують супер-гардероб.
9. Коли, забувши про дієти, пізно ввечері біжиш за тістечками і всю ніч за чашкою кави теревениш ні про що, відчуваючи себе абсолютно щасливим.
10. Коли під час футбольного матчу або боксу ти опиняєшся в кімнаті, де немає жодного знайомого, але є телевізор.
11. Коли ти точно знаєш, що не залишишся голодним, навіть якщо в твоєму холодильнику чи торбі порожньо.
12. Коли вдома, у затишній квартирі, поїдаючи мамині пироги, домашню ковбаску з борщем, ти ловиш себе на думці, що все-таки трохи сумуєш за своїм галасливим і божевільним гуртожитком...

Ми – професіонали !

Щоосені БАДТ НТУ проводить рекламну кампанію навчального закладу шляхом демонстрації в ігровій формі зовсім «недитячих» професійних навиків студентів. Усі в місті знають: якщо перекрили дорогу біля навчального закладу, значить це ми проводимо змагання, приурочені Дню автомобіліста і дорожника. Цьогоріч навіть непередбачувана осіння погода була з нами заодно: сонце щедро гріло, а небо було синім – синім, без жодної хмаринки.

Справедливо і об'єктивно навики і вміння студентів – третьокурсників оцінюють гості технікуму – журі, склад якого високопрофесійний та незалежний.

До випробувань, що відбуваються на центральній вулиці, навпроти технікуму, студенти завзято і натхненно готуються, адже так хочеться бути найкращими! Формують команди, пишуть віршовані привітання, малюють стінгазети, готують сюрпризи...Керівники груп вже традиційно беруть участь у змаганнях, підтримуючи своїх вихованців.

... Команди вийшли на старт. Це – «Дружні мени», «Ера», «Дебош» «Велдан». Усі демонстрували майстерність, усвідомлюючи свою причетність до обраних захиstitи честь спеціальності. Хвилювалися за своїх учасників керівники груп та гучно підтримували всіх уболівальники. Там були і перші транспортні засоби – гужовий транспорт – мамонт, експрес – таксі по ремонту транспортних засобів для білявок, навіть Катерина Осадча завітала на наше свято!

Заздро позиралі учні шкіл на щасливчиків за кермом, мріючи так само

майстерно керувати автомобілем. Багато з них, після перегляду цього шоу, обов'язково будуть студентами нашого технікуму!

Родзинкою свята професійної майстерності стало феєричне шоу мотоциклістів та швидкісний заїзд автомобіля «Баггі», відреставрованого студентами других і третіх курсів. Публіка була у захопленні. Вигуки «давай ще!» лунали звідусль!

З цікавістю слідкували глядачі за конкурсами з інтелект – розминки, де потрібно було підтвердити знання знаків і логотипів автомобілів та правил дорожнього руху. А потім учасники доводили, що можуть і колесо швидко змінити, і автомобіль на

точність зупинки водити, і вміло в уявний «гараж» заїхати, і маневреність, плавність та швидкість руху продемонструвати.

Справедливе та прискіпливе журі з досвідчених спеціалістів, переглядаючи і порівнюючи виступи, віддало перемогу команді «Велдан» (організатори перевезень). Усі команди отримали подарунки і грамоти, оплески та вдячність глядачів за цікаве шоу.

Отож, до наступної зустрічі, що подарує нам нових переможців, котрі знову доведуть, що ми – найкращі серед кращих!

Кулик В.В.

